शायाचंत्रामुतस्यापि सावर्णः मुमहायगाः ।
भावाः सोऽनागते काले मनुः सावर्णकोऽष्टमः ॥ २४ ॥
मेक्प्रष्ठे तपो घोरमद्यापि चरते प्रभुः ।
आता श्रनेश्वरस्तस्य ग्रहोऽभूक्षासनाद्रवेः ॥ २५ ॥
यवीयसी तु या कन्याऽऽदित्यस्याभूद्विजोक्तम ।
स्वभवत्सा सरित्त्रेष्ठा यमुना लोकपावनी ॥ २६ ॥
यस्तु ज्येष्ठो महाभागः सर्गो यस्येष्ठ साम्प्रतं ।
विकारं तस्य वच्यामि मनोर्व्वेवस्वतस्य ह ॥ २७ ॥
इदं यो जन्म देवानां शृणुयाद्वा पठेत वा ।
विवस्वतस्तन्जानां रवेर्माहात्म्प्रमेव च ॥ २८ ॥
स्वापदं प्राप्य मुच्येत प्राप्त्रयाञ्च महायगः ।
सहोराचक्रतं पापमेतच्छमयते त्रुतं ।
माहात्म्प्रमादिदेवस्य मार्त्त्यस्य महात्मनः ॥ २८ ॥

इति मीमार्वस्यस्य द्वेमीहात्स्यं मान । १०८ ॥

नवाधिक शततमोऽध्यावः ।

बीछ्किस्वाच ।

भगवन् कथितः सम्यक् भानोः सन्तितसम्भवः। माहात्म्प्रमादिदेवस्य स्वरूपचातिविस्तरात्॥१॥ भूयोऽपि भास्ततः सम्यक्षाहात्मंग्र मुनिसत्तम। श्रोतुमिक्शम्यहं तन्मे प्रसन्ती वक्तुमहिस॥२॥